

#RefugiulPerfect7

O a doua capodoperă semnată de Shel Silverstein,
într-o a doua zi consecutivă.
Cu un leu-vânător. Și cu multe, multe bezele.
*Povestea unchiului Shelby despre Lafcadio, leul care nu
s-a lăsat păgubaș* este #RefugiulPerfect 7

Un text de Florin Bican, dintr-o serie de dialoguri imagine cu Francisca

- În junglă or fi mine de bezele? întreabă Francisca și închide gânditoare cartea pe care tocmai a terminat-o de citit.
- Cum adică? se miră tata.
- Păi nu știu cum o să-și mai facă Lafcadio rost de bezele. Că-i plăceau foarte mult.
- Da' ce-ai citit tu acolo?
- *Lafcadio, leul care nu s-a lăsat păgubaș*... De Shel Silverstein.
- Și cum a ajuns un leu din junglă să mănânce bezele?
- Păi nu le-a mâncat în junglă, le-a mâncat la oraș.
- Da' la oraș cum a ajuns?
- L-a adus directorul ciroului.
- A, l-a capturat...
- Nu! S-a dus el de bună voie, că-i promisese bezele... Ca să nu-l împuște!
- Ia-mă-ncet, Francisca! Cum adică „să nu-l împuște”?
- Cine voia să împuște pe cine?
- Lafcadio pe directorul ciroului...
- Păi n-ai spus că Lafcadio era leu?
- Ba da!
- Și-atunci de unde-avea leul pușcă?
- De la un vânător care-a vrut să-l împuște, da' a uitat să-și încarce pușca.
- Și-atunci ce-a făcut?
- Păi n-a făcut nimic, că l-a mâncat Lafcadio. Cu șapcă cu tot. A vrut să-i mănânce și pușca, da' n-a putut-o roade. Și-atunci a învățat să tragă cu ea. A ajuns cel mai tare trăgător din junglă. Nimerea orice, din toate pozițiile... Putea să tragă și cu coada!
- Și părinții lui îl lăsau?
- Păi nu zice nicăieri de părinții lui, da' un leu mai bătrân îi spune să arunce pușca și ceilalți lei se supără pe el. Da' lu' Lafcadio nu-i pasă. Trage toată ziua cu pușca.
- Păi de unde făcea rost de gloanțe?
- De la vânătorii pe care-i întâlnea. Îi mai speria, îi mai împușca... Și-apoi le lua gloanțele.
- Da' pe directorul ciroului cum l-a găsit?
- Păi se plimba prin junglă. Și Lafcadio a vrut să-l împuște. Da' când i-a promis că-l duce la circ și-l face vedetă – și-i mai dă și bezele – nu l-a mai împușcat.
- Și l-a dus la circ?
- Da! Și-a devenit celebru... Era cel mai mare artist de circ. Putea să nimerească cu pușca bezelele de pe capul spectatorilor fără să-i rănească niciun pic. Era așa de bogat că-și făcuse și-un costum de bezele! Da' s-a topit la călcat...
- Înseamnă că-i plăcea la circ...
- Da, ajunsese chiar ca un om. Picta, scria, făcea sport... Da' pân' la urmă s-a plictisit.

- Ca Fram?
- Da! Și ca Apolodor...
- Și se-ntoarce în junglă?
- Păi directorului i-a venit ideea să-l ia cu el în Africa, la vânătoare de lei. Și s-au dus, împreună cu alți vânători...
- Vâna și Lafcadio?
- Păi... cam da...
- Vai ce rușine!
- Așa au zis și leii, când și-au dat seama că nu-i om. Și leul bătrân a venit să vorbească cu el și i-a amintit că și el e leu. Și toți leii l-au rugat să se-ntoarcă la ei și să fie leu în continuare. Da' vânătorii trăgeau de el, că să rămână vânător.
- Și ce-a făcut bietul Lafcadio?
- Păi nu s-a putut hotărî. Că nu mai voia nici să fie leu, nici vânător...
- Și ce-a făcut?
- A aruncat pușca și-a plecat. Da' nu știe nimeni unde...
- Tu unde crezi că s-a dus?
- Păi... în junglă. Undeva unde nu mai erau alți lei. Și nici vânători. Da' nici bezele...
- Francisca, ia stai puțin! Cum ziceai că se cheamă cartea?
- *Lafcadio, leul care nu s-a lăsat păgubaș...*
- Păi vezi? Oriunde s-ar fi dus, înseamnă că nu s-a lăsat păgubaș până nu a găsit bezele, dacă-i plăceau așa mult...
- Chiar! Mă gândeam că ce-ar fi să descopere Lafcadio o mină de bezele și să le dea bezele la toate animalele din junglă și să fie prietenul lor cel mai bun.
- Nu știu, Francisca, ce s-ar alege de dinții bietelor animale cu atâtea bezele.
- Păi ar veni **Doctorul Aumădoare** din când în când să se uite la dinții lor!

